

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-22C/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121264831
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Malegová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:6121264831.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Júliou Malegovou, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. XX/X, D., zastúpená JUDr. Adriánou Kmecovou, advokátkou so sídlom Moldavská cesta 6, Košice, proti žalovanej: Správa mestskej zelene v Košiciach, so sídlom Rastislavova 79, Košice, IČO: 17 078 202, za účasti intervenienta na strane žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 120 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 120 eur od 12.12.2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu konanie z a s t a v u j e.

III. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 6.3.2021, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 28.7.2021 domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 120 eur titulom náhrady škody spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 120 eur od 9.12.2020 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 6.8.2020 došlo k škodovej udalosti pred trvalým bydliskom žalobkyne na ulici C. XX/X E. D., pri ktorej zamestnanec žalovanej pri kosení spôsobil žalobkyni škodu na osobnom motorovom vozidle v jej vlastníctve značky BMW 318D, VIN č. vozidla: F. vo výške 641,10 eur. Žalovaná uznala škodu čo do dôvodu a výšky a nahlásila poisťovni v poisťovni, v ktorej má uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu – u intervenienta. Nakoľko žalobkyňa mala uzatvorené havarijné poistenie, poisťovni nahlásila svojej zmluvnej poisťovni Allianz, a. s., kde výška spoluúčasti predstavovala sumu 150 eura. Dňa 8.12.2020 bolo žalovanej zo strany intervenienta doručené vyrozumienie k oznámeniu o škodovej udalosti č. 9530311675 z poistnej zmluvy č. 6591240563/0808026592 kde poisťovňa žalovanej oznámila, že poistné plnenie žalobkyni neposkytne, nakoľko skutočná výška škody po odpočítaní amortizácie je nižšia ako spoluúčasť žalovanej. Intervenient od škody vo výške 150 eura odpočítal amortizáciu vo výške 123,25 eur a spoluúčasť predstavovala sumu 30 eura. Žalovaná uhradila žalobkyni zo škody vo výške 150 eura len sumu spoluúčasti vo výške 30 eura a odmieta jej plniť rozdiel nepriznaný dôsledkom amortizácie uplatnenej zo strany poisťovne vo výške 123,25 eur, preto žalobkyňa žalovanú vyzvala na plnenie, žalovaná odmieta uhradiť svoj dlh titulom náhrady škody žalobkyni. Žalobkyňa tiež poukázala na to, že v súlade s platnou judikatúrou vykonaním opravy vozidla, použitím nových náhradných dielov sa

nezvyšuje v zásade majetková hodnota tohto vozidla. V konečnom dôsledku v zmysle právnej úpravy nemožno ani spravodlivo požadovať, aby žalobca, ktorý bol poškodený, zabezpečoval opravu vozidla iným spôsobom, než použitím nových náhradných dielov, ktoré smerujú len k odstráneniu následkov škodovej udalosti. Pokiaľ oprava vozidla žalobcu aj v použití nových náhradných dielov smerovala k uvedeniu poškodeného vozidla do pôvodného stavu pred škodovou udalosťou, tak aby skutočne bol poškodený v majetkovom úbytku kompenzovaný, nemôže mať vplyv na povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi takto vzniknutú škodu len argument o nezohľadnení amortizácie pri nových náhradných dieloch. Poškodenie vozidla a následne vykonaná oprava za použitia nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou škodovou udalosťou alebo dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou, a pokiaľ v zmysle takéhoto správania a konania mu vznikli náklady na vykonanú opravu v rovine škody, majetkového úbytku, tak úlohou súdu je zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávneného záujmu žalobcu – ako účastníka konania, poškodeného subjektu, ktorému sa má práve súdnym rozhodnutím zabezpečiť náhrada vzniknutej škody, k vynaloženiu ktorej bol žalobca donútený škodovou udalosťou či dopravnou nehodou. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, by bol aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných sudov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tak, aby rozhodnutie nebolo v rozpore s princípom spravodlivosti, či ako arbitrárne s formalistickým prístupom k výkladu zákona (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 154/2008, nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. Ns 242/2007). V súvislosti s predmetným rozhodnutím poukázala žalobkyňa aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2221/2007. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem laedere – nikoho nepoškodzovať. Účelom zákona, resp. zákonných ustanovení vyššie citovaných a súdneho konania, je taký postup, aby sa poškodenému – v tomto prípade žalobkyni, jej právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 120 eur žiadala žalobkyňa odo dňa 09.12.2020 (nasledujúci deň po dni 8.12.2020, kedy intervenient oznámil žalovanej, že neposkytne žalobkyni poistné plnenie za žalovanú a žalovaná teda mala povinnosť vzniknutú škodu žalobkyni nahradiť v celom rozsahu).

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 28.6.2021 uviedla, že návrh žalobkyne je nedôvodný. Žalobkyňa žiadala náhradu škody za škodu, ktorá jej vznikla dňa 06.08.2020 na Mikovíniho ulici č. 9 v Košiciach, pričom škodovú udalosť riešila primárne prostredníctvom svojho havarijného poistenia v spoločnosti Allianz a.s. a následne žiadala žalovanú o úhradu spoluúčasti 150 eur, ktorá jej bola z poistného plnenia konajúcou poisťovňou odpočítaná. Všeobecná zodpovednosť je daná zákonom, pričom žalovaná splnomocnila na riešenie poistných udalostí súvisiacich so spravovaným majetkom v celom rozsahu intervenienta, preto žalovaná škodovú udalosť dňa 19.08.2020 nahlásila na svoju zmluvnú poisťovňu, ktorá prípad zaevidovala pod č. PU 9530017951. Likvidácia škodovej udalosti prebiehala na poisťovni v dvoch rovinách, prvá rovina predstavovala refundáciu medzi poisťovňami Kooperativa a Allianz a druhá rovina predstavovala škodu vo výške spoluúčasti 150 eur. Na základe ukončenia likvidačného procesu škodovej udalosti vo forme Vyrozumenia adresovaného žalobkyni k oznámeniu škodovej udalosti zo dňa 09.12.2020 intervenient poistné plnenie neposkytuje, nakoľko skutočná výška škody je nižšia ako výška spoluúčasti /vrátane amortizácie náhradných dielov použitých pri oprave a to v zmysle § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka/ poisteného, ktorá v zmysle poistnej zmluvy bude odpočítaná od poistného plnenia. Vzhľadom k tomu, že výška plnenia predstavovala 150 eur, amortizácia 123,25 eur a zmluvne dohodnutá spoluúčasť 30 eur, škodovú udalosť uzatvoril intervenient ako bezpredmetnú bez nároku na poistné plnenie. Podľa dodatočného vyjadrenia intervenienta zo dňa 22.12.2020, tento k upresneniu odpočtu uviedol, že zo sumy 150 eur bola odpočítaná spoluúčasť 30 eur a amortizácia 123,25 eur, pričom amortizácia v prevyšujúcej výške tj. suma 3,25 eur sa odčítala od škody v rovine, v ktorej sa riešila resp. hradila refundácia medzi poisťovňami. Žalovaná zaslala pre vyššie uvedené žalobkyni na účet výšku spoluúčasti 30 eur. Žalobkyňa mailom zo dňa 01.02.2021 žiadala žalovanú o doplatok poistného plnenia vo výške 120 eur, predstavujúceho poisťovňou nepriznanú a odpočítanú amortizáciu. Žalobkyňa bola vyrozumená, že žalovaná splnomocnila na riešenie poistných udalostí intervenienta, preto v prípade vzniku poistnej udalosti vstupuje do procesu likvidácie a riešenia poistnej udalosti vo vzťahu k poškodenému zazmluvnená poisťovňa. Intervenient rozhodnutie vo veci samej doručí poškodenému (žalobkyni), ktorý má právo podať v prípade, že s rozhodnutím nesúhlasí proti tomuto

opravný prostriedok, kde však musí uviesť pádne dôvody, pre ktoré žiada poisťovňu o prehodnotenie konečného rozhodnutia. Žalovaná nemala vedomosť o tom, z akého dôvodu došlo zo strany poisťovne k uplatneniu amortizácie a rovnako tak jej nebol známy spôsob výpočtu jej výšky. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 26.7.2021 zotrvala na tom, že jej pohľadávka, ktorej zaplata sa domáha od žalovanej, je dôvodná v celom rozsahu. Žalovaná uhradila žalobkyni zo skutočne vzniknutej škody vo výške 150 eur len sumu spoluúčasti vo výške 30 eur. Je nesporné, že žalovaná spôsobila žalobkyni škodu a je povinná ju žalobkyni nahradiť v skutočne vzniknutej výške. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalovaná je pre prípad poistných udalostí poistená v spoločnosti Kooperatíva poisťovňa, a. s. Opätovne poukázala na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 154/2008, sp.zn. I. Ns 242/2007), aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2221/2007.

5. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 16.8.2021 (duplika), zotrvala na všetkých svojich tvrdeniach, nové skutočnosti neuviedla.

6. Oznámením doručeným súdu dňa 7.7.2023 došlo k vstupu intervenienta do tohto konania. Intervenient vo svojom vyjadrení zo dňa 27.7.2023 uviedol, že žalovanú čiastku 120 eur dňa 25.7.2023 poukázal na bankový účet žalobkyne. Keďže žalovaná čiastka bola uhradená žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Pokiaľ ide o úroky z omeškania bol intervenient toho názoru, že do omeškania so svojim plnením sa ani on ani žalovaná nikdy nedostali, a to s ohľadom na právnu úpravu lex specialis ust. § 11 ods. 4, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V tejto súvislosti poukázal a odcitoval rozhodnutia na podporu svojich tvrdení, a to konkrétne rozsudky Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 8Co/151/2016 zo dňa 14.6.2016 a sp.zn. 6Co/838/2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.2.2017, sp.zn. 8Co/321/2015 a rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo/145/2017 a zo dňa 26.2.2019, sp.zn. 1Cdo/212/2017.

7. Žalobkyňa podaním zo dňa 4.10.2023 zobrala žalobu v časti istiny späť. Zotrvala však na svojom stanovisku, že žaloba bola podaná dôvodne, o čom svedčí aj fakt, že po podaní žaloby došlo k úhrade dlžnej sumy istiny. Žalobkyni vznikli s podaním žaloby odôvodnené náklady, jednak titulom úhrady súdneho poplatku za podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako i trovy právneho zastúpenia, nakoľko je v konaní zastúpená advokátkou, preto na úhrade týchto odôvodnených nákladov trvala. Rovnako považovala za dôvodný svoj nárok na príslušenstvo pohľadávky – úrokov z omeškania, nakoľko z predložených dôkazov je zrejmé, že žalobkyňa sa snažila na úhrade dlžnej sumy so žalovaným dohodnúť, k dobrovoľnej úhrade pred podaním žaloby však nedošlo a zo strany žalovanej došlo k omeškaniu k úhrade dlžnej sumy. Žalobkyňa má právo na náhradu škody v plnej výške. Vzhľadom na pomerne nízku sumu istiny dlžnej sumy 120 eura, by bolo okrem iného aj v rozpore so všeobecným princípom spravodlivosti, ak by na jednej strane žalobkyni žalovaná kompenzovala náhradu škody vo výške 120 eura, ale na druhej strane by nebola zaviazaná uhradiť žalobkyni ani vzniknuté náklady titulom súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 16,60 eur za každý úkon právnej služby plus režijný paušál.

8. Na pojednávaní konanom dňa 24.10.2023 sporové strany zotrvali na všetkých svojich písomných vyjadreniach. Zo strany žalobkyne došlo pred otvorením pojednávania k čiastočnému späťvzatiu žaloby v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 120 eur od 9.12.2020 do 11.12.2020. Žalobkyňa na priznaní úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 120 eur od 12.12.2020 do zaplata zotrvala.

9. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatiu žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Žalobkyňa podaním zo dňa 4.10.2023 ako aj na pojednávaní konanom dňa 24.10.2023 zobrala žalobu späť v časti istiny vo výške 120 eur ako aj v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 120 eur od 9.12.2020 do 11.12.2020. Súd preto konanie v tejto časti zastavil.

12. Súhlas žalovanej so späťvzatím súd nezisťoval, nakoľko k späťvzatiu došlo skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, a preto ani na prípadný nesúhlas by súd nemohol prihliadať v zmysle § 146 ods. 1 CSP.

13. Predmetom sporu ostali len úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 120 eur od 12.12.2020 do zaplatenia a náhrada trov konania.

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a vyjadreniami sporových strán, listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

15. Dňa 6.8.2020 došlo k škodovej udalosti pred trvalým bydliskom žalobkyne na ulici C. XX/X E. D., pri ktorej zamestnanec žalovanej pri kosení spôsobil žalobkyňu škodu na osobnom motorovom vozidle v jej vlastníctve značky BMW 318D, VIN č. vozidla: F.. Žalobkyňa si z uvedeného dôvodu uplatnila voči žalovanej náhrady škody emailom zo dňa 11.8.2020 (č.l. 20).

16. Faktúrou č. 2201395 zo dňa 22.10.2020, splatnou dňa 22.11.2020 si spoločnosť Tempus – Car, s.r.o. vyúčtovala cenu za opravu predmetného motorového vozidla žalobkyne vo výške 641,10 eur. Spoločnosti TEMPUS CAR s.r.o. bola suma vo výške 491,10 eur uhradená poisťovňou Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s. a suma 150 eur ako spoluúčasť bola hradená žalobkyňou. Uvedené vyplýva z krycieho listu (č.l. 8).

17. Z vyrozumenia adresovaného žalobkyňu k oznámeniu škodovej udalosti zo dňa 09.12.2020 vyplýva, že intervenient poisťné plnenie neposkytuje, nakoľko skutočná výška škody je nižšia ako výška spoluúčasti /vrátane amortizácie náhradných dielov použitých pri oprave a to v zmysle § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka/ poisteného, ktorá v zmysle poisťnej zmluvy bude odpočítaná od poisťného plnenia. Vzhľadom k tomu, že výška plnenia predstavovala 150 eur, amortizácia 123,25 eur a zmluvne dohodnutá spoluúčasť 30 eur, škodovú udalosť uzatvoril intervenient ako bezpredmetnú bez nároku na poisťné plnenie.

18. Z emailovej komunikácie medzi žalobkyňou a žalovanou (č.l. 12) vyplýva, že žalobkyňa dňa 10.12.2020 vyzvala žalovanú na úhradu sumy 150 eur, ktorá jej konaním zamestnanca žalovanej vznikla a ktorá jej nebola uhradená ani intervenientom.

19. Podľa dodatočného vyjadrenia intervenienta zo dňa 22.12.2020, tento k upresneniu odpočtu uviedol, že zo sumy 150 eur bola odpočítaná spoluúčasť 30 eur a amortizácia 123,25 eur, pričom amortizácia v prevyšujúcej výške, tj. suma 3,25 eur, sa odčítala od škody v rovine, v ktorej sa riešila resp. hradila refundácia medzi poisťovňami.

20. Zistený skutkový stav posúdil podľa týchto ustanovení právnych predpisov:

Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

21. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

22. Podľa § 420 ods. 2 OZ, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

23. Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

24. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

25. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

26. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

27. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania.

28. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného od 1.2.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody, ku ktorej došlo dňa 6.8.2020 pred trvalým bydliskom žalobkyne na ulici C. XX/X E. D., pri ktorej zamestnanec žalovanej pri kosení spôsobil žalobkyňu škodu na osobnom motorovom vozidle v jej vlastníctve značky BMW 318D, VIN č. vozidla: F. vo výške 641,10 eur. Ide pritom o náhradu škody podľa § 420 ods. 2 OZ. Žalovaná uznala škodu čo do dôvodu a výšky a nahlásila poisťnú udalosť v poisťovni, v ktorej má uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu – u intervenienta. Nakoľko žalobkyňa mala uzatvorené havarijné poistenie, poisťnú udalosť nahlásila svojej zmluvnej poisťovni Allianz – Slovenská poisťovňa, a. s., kde výška spoluúčasti predstavovala sumu 150 eura. Likvidácia škodovej udalosti prebiehala u intervenienta v dvoch rovinách, prvá rovina predstavovala refundáciu medzi poisťovňami Kooperativa a Allianz a druhá rovina predstavovala škodu vo výške spoluúčasti 150 eur. Z vyrozumienia adresovaného žalobkyňu k oznámeniu škodovej udalosti zo dňa 09.12.2020 vyplýva, že intervenient poisťné plnenie neposkytuje, nakoľko skutočná výška škody je nižšia ako výška spoluúčasti /vrátane amortizácie náhradných dielov použitých pri oprave a to v zmysle § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka/ poisteného, ktorá v zmysle poisťnej zmluvy bude odpočítaná od poisťného plnenia. Vzhľadom k tomu, že výška plnenia predstavovala 150 eur, amortizácia 123,25 eur a zmluvne dohodnutá spoluúčasť 30 eur, škodovú udalosť uzatvoril intervenient ako bezpredmetnú bez nároku na poisťné plnenie. Na základe takto ukončenej likvidácie škodovej udalosti u intervenienta, pristúpila žalovaná po výzve žalobkyne zo dňa 10.12.2020 (ktorou žalobkyňa trvala na náhrade škody vo výške 150 eur voči žalovanej) ešte pred podaním žaloby, k úhrade spoluúčasti vo výške 30 eur žalobkyňu. K úhrade sumy 120 eur, predstavujúcej istinu v tomto spore, došlo zo strany intervenienta v priebehu sporu, dňa 25.7.2023. Z uvedeného dôvodu došlo aj k späťvzatiu žaloby žalobkyňou v časti istiny podaním zo dňa 4.10.2023.

30. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že nárok žalobkyne na náhradu jej skutočne vzniknutej škody vo výške 120 eur, uplatnenej v tomto spore, bol dôvodný a žalovanou a intervenientom aj uznaný, keď dňa 25.7.2023 došlo k jej úhrade zo strany intervenienta.

31. Žalobkyňa po čiastočnom späťvzatií žaloby v časti úrokov z omeškania, tieto žiadala priznať vo výške 5% ročne zo sumy 120 eur od 12.12.2020 do zaplatenia. Keďže súd nárok na náhradu škody vo výške 120 eur považuje za dôvodný a tento bol aj žalovanou a intervenientom uznaný (zaplatením sumy istiny), súd má za to, že žalovaná je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, žalobkyňu teda patria aj úroky z omeškania. Pri náhrade škody platí, že dlžník je v omeškaní v deň, ktorý nasleduje potom, ako ho veriteľ vyzval na zaplatenie náhrady škody (R 27/1977). Ukončením likvidácie škodovej udalosti intervenientom a oznámením tejto skutočnosti žalobkyňu listom zo dňa 9.12.2020 bolo preukázané, že intervenient škodu vo výške 150 eur žalobkyňu nenahradí. Žalobkyňa preto vyzývala žalovanú emailom dňa 10.12.2020 (č.l. 12) na úhradu sumy 150 eur, ktorá jej konaním zamestnanca žalovanej vznikla a ktorá jej nebola uhradená ani intervenientom. Nasledujúci deň 11.12.2020 bol dňom, kedy bola žalovaná povinná žalobkyňu plniť v zmysle § 563 OZ, a teda dňom 12.12.2020 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením nároku na náhradu škody vo výške 120 eur. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (12.12.2020) bola 0%, a preto v zmysle § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 má žalobkyňa nárok na úroky z omeškania v sadzbe 5 % ročne (5% + 0%) zo sumy 120 eur od 12.12.2020 do 25.7.2023 (deň zaplatenia istiny), titulom náhrady škody.

32. Intervenient v spore namietal dôvodnosť nároku žalobkyne na úroky z omeškania, pričom bol toho názoru, že do omeškania so svojim plnením sa ani on ani žalovaná nikdy nedostali, a to s ohľadom na právnu úpravu lex specialis ust. § 11 ods. 4, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých

zákonov (ďalej len PZP). Súd tu poukazuje na skutočnosť, že škoda vzniknutá žalobkyni v tomto spore nie je škodou, ktorú možno posudzovať podľa (subsumovať pod) zákona č. 381/2001 Z.z., ale v danom prípade ide o škodu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 420 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného potom nie je možné ani prihladať na splnenie si povinnosti intervenientom podľa § 4, 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. Pre úplnosť súd ešte uvádza, že pokiaľ ide o rozhodnutia o uplatnenom príslušenstve pohľadávky, na ktoré vo svojom vyjadrení poukázal intervenient a o ktoré opieral svoju argumentáciu o nedôvodnosti žalobkyňou uplatnených úrokov z omeškania, súd poukazuje na to, že rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017 bol zrušený nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020. Rovnako tak nálezmi zo 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020 a z 28.10.2021, sp. zn. III. ÚS 215/2020 boli Ústavným súdom SR zrušené aj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.2.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, resp. rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25.4.2019, sp. zn. 9Co/211/2018. Vo všetkých troch prípadoch boli Ústavným súdom SR zrušené rozhodnutia všeobecných súdov, ktorými bolo konštatované, že poškodený nemá voči poisťovní nárok na úrok z omeškania v prípade náhrady škody podľa zákona č. 381/2001 Z. z. pred právoplatnosťou rozsudku o nároku na náhradu škody, čo znamená, že Ústavným súdom SR došlo k zrušeniu rozhodnutí, v ktorých bol vyslovený právny názor totožný s argumentáciou intervenienta prezentovanou v tomto spore. Z tohto dôvodu musí súd odmietnuť ako neprípustnú a nemajúcu oporu v zákone argumentáciu intervenienta o nedôvodnosti nároku žalobkyne na uplatnený úrok z omeškania.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Pri posudzovaní procesného úspechu strán sporu súd zohľadnil, že v časti istiny bola žalobkyňa plne úspešná, keď bola nútená vziať žalobu späť pre správanie sa žalovanej a intervenienta, keď intervenient po začatí konania dňa 25.7.2023 uhradil žalobkyni istinu vo výške 120 eur, čím odpadol dôvod ďalšieho konania o nej, a preto procesne zaviniť zastavenie konania v časti istiny žalovaná a intervenient. Pokiaľ ide o príslušenstvo, žalobkyňa bola úspešná v časti priznaných úrokov z omeškania (vo výške 5 % ročne zo sumy 120 eur od 12.12.2020 do 25.7.2023 = v sume 15,71 eur). V časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 120 eur od 9.12.2020 do 11.12.2020 (suma po vyčíslení 0,05 eur) zastavenie konania procesne zaviniť žalobkyňa, ktorá zobrala svoju žalobu v tejto časti späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa mala vo veci úspech súd jej priznal náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu. Neúspech žalobkyne spočíval len v nepatrnej časti týkajúcej sa príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania vo výške 0,05%).

36. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).